

Formulación

e

nomenclatura

en

Química Inorgánica

4º ESO

Na Táboa Periódica atópanse representados todos os elementos químicos, ordenados por número atómico e propiedades.

As filas reciben o nome de **períodos** e nelas están os elementos químicos por número atómico crecente.

As columnas reciben o nome de **grupos** ou familias e neles están os elementos con propiedades semellantes.

PERIODIC TABLE OF THE ELEMENTS																			
PERIOD	GROUP	RELATIVE ATOMIC MASS (1)																	
1	IA	1.008																	
2	IA	H	He	Li	Be	B	C	N	O	F	Ne	Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl	Ar
3	IIA	LITHIUM	BERILLIUM	BORON	ALUMINUM	PHOSPHORUS	SILICON	NITROGEN	OXYGEN	FLUORINE	NEON	SODIUM	MAGNESIUM	GALLIUM	GERMANIUM	ARSENIC	SELENIUM	BROMINE	KRYPTON
4	IIIA	K	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr
5	IIIB	POTASSIUM	CALCIUM	SODIUM	TITANIUM	VANADIUM	CHROMIUM	MANGANESE	IRON	COBALT	NICKEL	COPPER	ZINC	DALLIUM	GERMANIUM	ARSENIC	SELENIUM	BROMINE	KRYPTON
6	IIIC	Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Mo	Tc	Ru	Rh	Pd	Ag	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Xe
7	IIID	RUBIDIUM	SODIUM	YTTRIUM	ZIRCONIUM	NEONIUM	MOLYBDENUM	TECHNETIUM	RUTHENIUM	RHODIUM	PALLADIUM	SILVER	CADMIUM	INDIUM	TIN	ANTIMONY	TELLURIUM	RADON	XENON
87	IIIE	Fr	Ra	Ac-Lr	Rf	Db	Sg	Bh	Hs	Mt	Ds	Rg	Cn	Uut	Fl	Uup	Lv	Uus	Uuo
LANTHANIDE																			
		La	Ce	Pr	Nd	Pm	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Ho	Er	Tm	Yb	Lu			
		LANTHANUM	CERIUM	PRASEOLOM	NEODYMIUM	PROTONIUM	BANHANUM	EUROPIUM	GADOLINIUM	TERBIIUM	DYPROSIOUM	HOLMIUM	EURGOLIUM	THULIUM	VITRIOLUM	LUTETIUM			
		57 (132.91)	58 (140.12)	59 (140.91)	60 (144.21)	61 (145)	62 (150.9)	63 (151.9)	64 (157.25)	65 (158.9)	66 (162.50)	67 (164.93)	68 (167.26)	69 (168.9)	70 (173.05)	71 (174.97)			
		Ac	Th	Pa	U	Np	Pu	Am	Cm	Bk	Cf	Esr	Fm	Md	No	Lr			
		ACTINIUM	THORIUM	PROTACTINIUM	URANIUM	NEPTUNIUM	PLUTONIUM	AMERIUM	CURIUM	BERKELIUM	CALIFORNIOUM	CHORTONIUM	FERMIUM	MONTESQUIOUM	NUCLEONIUM	NOBELIUM	LAWRENCEUM		
		99 (227)	98 (232.04)	99 (231.04)	92 (238.0)	93 (237)	94 (244)	95 (243)	96 (247)	97 (247)	98 (251)	99 (252)	100 (257)	101 (258)	102 (259)	103 (262)			

www.periodni.com

(1) Publ. Appl. Chem., 1981, 20(5-6).

Os elementos da parte inferior esquerda desta táboa teñen características metálicas: son **metais**. (En azul na táboa anterior).

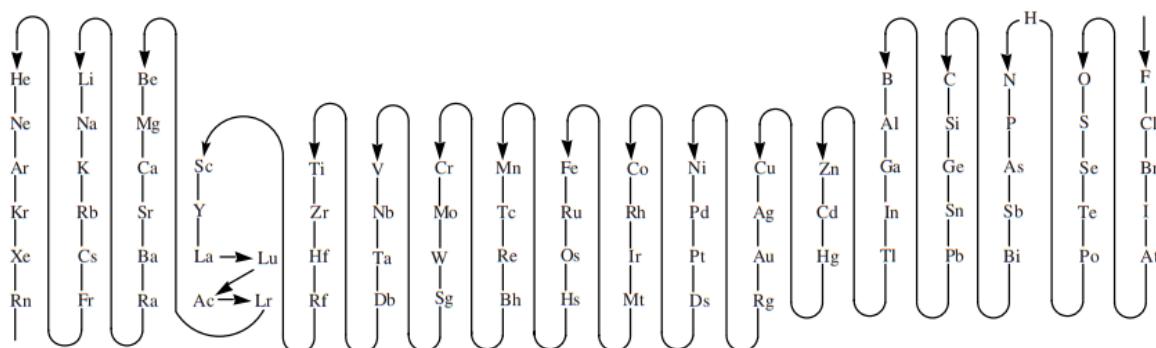
Os elementos da parte superior dereita desta táboa non teñen características metálicas: son os **non metais**. (En verde na táboa anterior).

Debes coñecer, ordenadamente, alomenos o nome e o símbolo dos elementos dos **grupos 1, 2, 17,16**, e os primeiros elementos dos grupos **15, 14, e 13** e elementos frecuentes como ferro, cobre, zinc, prata, mercurio, titanio, cobalto, manganeso, níquel.

Os átomos dos diferentes elementos químicos tenden a combinarse entre si para dar os compostos químicos.

Nestas páxinas poderás ver como se nomean e como se formulañ os elementos químicos e os compostos químicos seguindo a normativa IUPAC 2005.

Nos compostos binarios colócase á dereita o elemento que está máis á dereita na seguinte táboa:

ELEMENTOS QUÍMICOS

Cada elemento químico recibe un nome e un símbolo como pode verse na táboa periódica.

Por exemplo: Sodio: Na Hidróxeno: H

Aluminio: Al Ferro: Fe

Osíxeno: O Cobre: Cu

Ás veces os átomos dun mesmo elemento químico únense formando moléculas, (por exemplo, as moléculas de hidróxeno fórmanse pola agrupación de dous átomos de hidróxeno), e noméanse do seguinte xeito:

Hidróxeno: H_2 : Dihidróxeno Osíxeno: O_2 : Diosíxeno.

Nitróxeno: N_2 : Dinitróxeno. Cloro: Cl_2 : Dicloro

Se os átomos están illados, esta circunstancia indícase co prefixo mono:

H: Monohidróxeno O: Monoosíxeno N: Mononitróxeno

IÓNS

Un ión é unha especie química, formada por un átomo ou un grupo de átomos, dotada de carga eléctrica.

Cando a carga é positiva o ión recibe o nome de **catión**.

Cando a carga é negativa o ión recibe o nome de **anión**.

Os elementos do grupo 18, salvo o helio, teñen oito electróns no último nivel enerxético polo que gozan de gran estabilidade e non mostran tendencia a gañar nin a perder electróns.

Os demais elementos teñen unha tendencia maior ou menor a perder ou gañar electróns, a converterse en ións.

Ións positivos: Catións

Os átomos dos elementos metálicos tenden a perder electróns, a dar ións positivos.

Os elementos do grupo 1, teñen un único electrón no último nivel enerxético e mostran tendencia a cedelo dando lugar a un ión cunha carga positiva.

O nome do ión é o nome do elemento seguido do número de carga situado entre paréntese. Cando non existe ambigüidade pode omitirse o número de carga.

Li^+ : Litio(1+) ; Ión litio

Na^+ : Sodio(1+) ; Ión sodio

K^+ : Potasio(1+) ; Ión potasio

Rb^+ : Rubidio(1+) ; Ión rubidio

Cs^+ : Cesio(1+) ; Ión cesio

Fr^+ : Francio(1+) ; Ión francio

Os elementos do grupo 2, teñen dous electróns no último nivel enerxético e mostran tendencia a cedelos dando lugar ó correspondente ión con dúas cargas positivas. Por exemplo:

Mg^{2+} : Magnesio(2+) ; Ión magnesio

Ca^{2+} : Calcio(2+) ; Ión calcio

Sr^{2+} : Estroncio(2+) ; Ión estroncio

Ba^{2+} : Bario(2+) ; Ión bario

O aluminio, grupo 3, tende a perder tres electróns, $\text{Al} \rightarrow \text{Al}^{3+} + 3\text{e}^-$

Al^{3+} : Aluminio(3+) ; Ión aluminio

Entre os metais de transición destacan a prata que cede un electrón, $\text{Ag} \rightarrow \text{Ag}^+ + 1\text{e}^-$, e o zinc, que cede dous electróns, $\text{Zn} \rightarrow \text{Zn}^{2+} + 2\text{e}^-$

Ag^+ : Prata(1+) ; Ión prata

Zn^{2+} : Zinc(2+) ; Ión zinc

Case tódolos demais metais poden ceder un número variable de electróns polo que é obrigado indicar a carga do ión.

Así, por exemplo, o átomo de ferro nuns casos cede dous electróns e noutras casos cede tres electróns dando lugar os ións Fe^{2+} : Ferro(2+) Fe^{3+} : Ferro(3+) ; os átomos de cobre nuns casos ceden un electrón e noutras casos ceden dous electróns dando lugar os ións Cu^+ : Cobre(1+) Cu^{2+} : Cobre(2+)

[A IUPAC admite utilizar o número de oxidación en vez do número de carga:
 Fe^{3+} : Ferro(3+) = Ferro(III)]

Un ión poliatómico moi frecuente e importante é o ión amonio (ou azonio) : NH_4^+

Ións negativos: Anións

Os átomos dos elementos non metálicos tenden a ganar electróns, a dar ións negativos. (Excepto os gases nobres, grupo 18)

Os elementos do grupo 17, teñen sete electróns no último nivel enerxético e mostran tendencia a gañar un electrón (para completar ese último nivel con oito electróns), dando lugar a un ión cunha carga negativa.

O nome do ión é o nome do elemento cambiando a terminación por **-uro**, seguido do número de carga situado entre paréntese. Cando non existe ambigüidade pode omitirse o número de carga.

F^- : Fluoruro(1-) ; Fluoruro Cl^- : Cloruro(1-) ; Cloruro

Br^- : Bromuro(1-) ; Bromuro I^- : Ioduro(1-) ; Ioduro

Os elementos do grupo 16, teñen seis electróns no último nivel enerxético e mostran tendencia a gañar dous electróns (para completar ese último nivel con oito electróns), dando lugar a un ión con dúas cargas negativas.

O nome do ión é o nome do elemento cambiando a terminación por **-uro**, seguido do número de carga situado entre paréntese. Cando non existe ambigüidade pode omitirse o número de carga.

S^{2-} : Sulfuro(2-) ; Sulfuro Se^{2-} : Seleniuro(2-) ; Seleniuro

Como excepción á terminación en uro o ión O^{2-} recibe o nome de óxido:

O^{2-} : Óxido(2-) ; Óxido

Cando o nitróxeno gaña 3 electróns da lugar ó N^{3-} : Nitruro(3-) ; Nitruro

Cando o carbono gaña 4 electróns da lugar ó C^{4-} : Carburo(4-) ; Carburo

Cando o átomo de hidróxeno gaña un electrón da lugar o ión hidruro : H^-

Un anión poliatómico moi común e importante é o ión hidróxido: OH^-

Máis anións na páxina 17

SUBSTANCIAS IÓNICAS

Cando os ións positivos se unen ós ións negativos dan lugar ás substancias iónicas.

Para asegurar a neutralidade nas cargas eléctricas debe haber o mesmo número de cargas positivas que de cargas negativas.

Así se se unen ións monopositivos con ións mononegativos, por cada ión monopositivo debe haber un ión mononegativo.

Se se unen ións monopositivos con ións dinegativos, (ou viceversa), debe haber dous ións monopositivos por cada ión dinegativo, (ou viceversa).

Se se unen ións dipositivos con ións dinegativos, por cada ión dipositivo debe haber un ión dinegativo.

Se se unen ións tetrapositivos con ións dinegativos, (ou viceversa), debe haber un ión tetrapositivo por cada dous ións dinegativos, (ou viceversa).

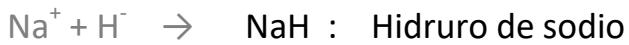
Se se unen ións tripositivos con ións dinegativos, (ou viceversa), debe haber dous ións tripositivos por cada tres ións dinegativos, (ou viceversa).

Procédese de igual xeito nos restantes casos.

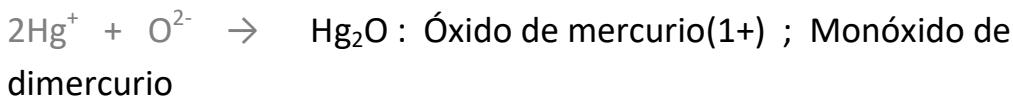
Hidruros

Os hidruros resultan da combinación dos ións metálicos cos ións hidruro: H^-

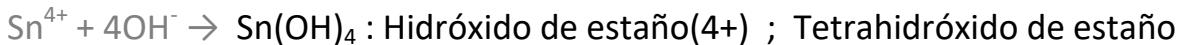
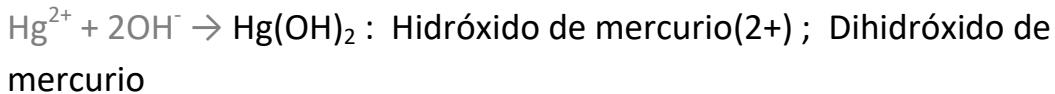
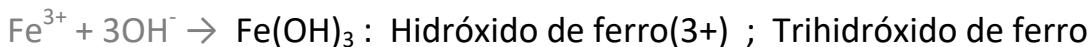
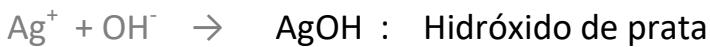
Óxidos dos elementos metálicos

Son os resultantes da combinación dos ións metálicos cos ións óxido : O^{2-}

Hidróxidos

Resultan da combinación dos ións metálicos cos ións hidróxido : OH^-

Sales

As sales son sustancias iónicas nas que o anión non é o H^- (hidruros), O^{2-} (óxidos) nin o OH^- (hidróxidos).

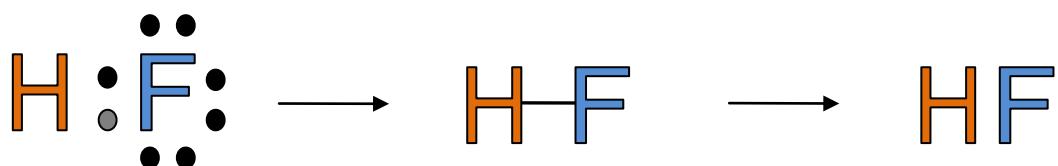

Máis sales en páxina 19

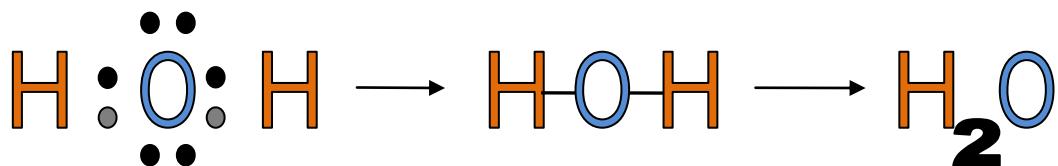
SUBSTANCIAS COVALENTES

Cando os átomos dos elementos metálicos se unen entre si fano compartindo electróns para completar o seu último nivel con oito electróns. Un par de electróns compartidos enlazan os átomos que os comparten. (O átomo de hidróxeno, que ten un electrón completo o seu nivel con dous electróns, é dicir fáltalle un electrón para completar o nivel)

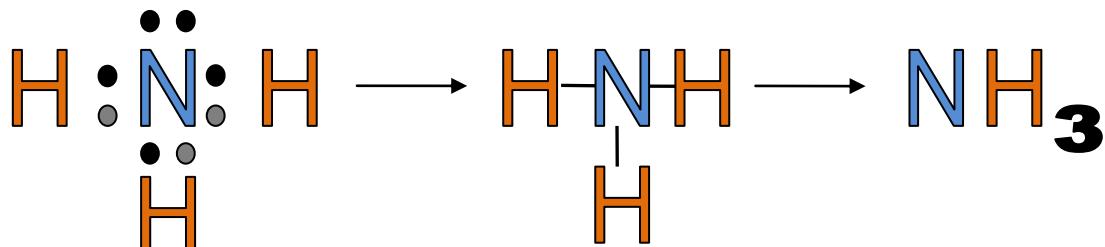
Así un átomo de cloro (7 electróns no último nivel) enlázase con un átomo de hidróxeno (1 electrón no último nivel) formando a molécula de HF, na que o flúor dispón de 8 electróns e o hidróxeno de dous electróns.

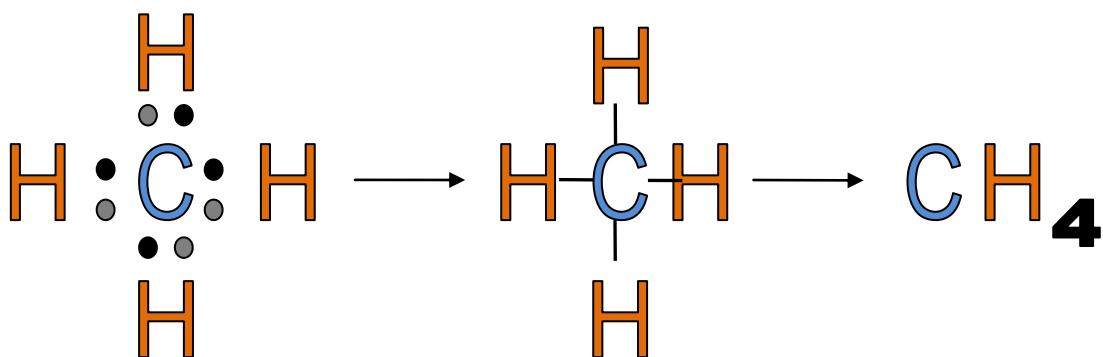
Un átomo de osíxeno (6 electróns no último nivel) enlázase con dous átomos de hidróxeno (1 electrón no último nivel) formando a molécula de H₂O, na que o osíxeno dispón de 8 electróns e cada un dos hidróxenos de dous electróns.

Un átomo de nitróxeno (5 electróns no último nivel) enlázase con tres de hidróxeno (1 electrón no último nivel) formando a molécula de NH₃, na que o nitróxeno dispón de 8 electróns e cada un dos hidróxenos de dous electróns.

Un átomo de carbono (4 electróns no último nivel) enlázase con catro de hidróxeno (1 electrón no último nivel) formando a molécula de CH₄, na que o carbono dispón de 8 electróns e cada un dos hidróxenos de dous electróns.

Outro exemplo de enlace covalente sería o que ten lugar entre un átomo de osíxeno (grupo 16, 6 electróns no último nivel, fáltanlle dous para completalo) e dous átomos de cloro (grupo 17; 7 electróns no último nivel, fáltalle un para completalo), no que cada átomo completa o seu último nivel con oito electróns e átomo se osíxeno forma dous enlaces covalentes, un con cada átomo de cloro.

HF : Fluoruro de hidróxeno ; Fluorano

HCl : Cloruro de hidróxeno ; Clorano

HBr : Bromuro de hidróxeno ; Bromano

HI : Ioduro de hidróxeno ; Iodano

H_2O : Monóxido de Dihidróxeno; auga ; Oxidano

H_2S : Sulfuro de Dihidróxeno ; sulfuro de hidróxeno ; Sulfano

H_2Se : Seleniuro de Dihidróxeno ; seleniuro de hidróxeno ; Selano

NH_3 : Trihidruro de nitróxeno ; amoníaco ; Azano

PH_3 : Trihidruro de fósforo ; Fosfano

AsH_3 : Trihidruro de arsénico ; Arsano

CH_4 : ; Metano

SiH_4 : Tetrahidruro de silicio ; Silano

BH_3 : Trihidruro de boro ; Borano

PCl_3 : Tricloruro de fósforo

PCl_5 : Pentacloruro de fósforo

OCl_2 : Dicloruro de osíxeno

O_2Cl : Cloruro de diosíxeno

SF_6 : Hexafluoruro de xofre

IF_7 : Heptafluoruro de iodo

CS_2 : Disulfuro de carbono

Óxidos de elementos non metálicos

NO_2 : Dióxido de nitróxeno; Óxido de nitróxeno(IV)

NO : Monóxido de nitróxeno; Óxido de nitróxeno(II)

N_2O_4 : Tetraóxido de dinitróxeno; Óxido de nitróxeno(IV)

CO : Monóxido de carbono; Óxido de carbono(II)

CO_2 : Dióxido de carbono; Óxido de carbono(IV)

SO_2 : Dióxido de xofre; Óxido de xofre(IV)

SO_3 : Trióxido de xofre; Óxido de xofre(VI)

Ácidos

Os ácidos son sustancias que se disocian dando ións H^+ : hidrón ou ión hidronio.

Están constituídos por hidróxeno e un non metal, podendo ter ou non átomos de osíxeno.

Os que están formados por metal e hidróxeno reciben o nome de hidrácidos.

Os que están formados por non metal, hidróxeno e osíxeno reciben o nome de oxoácidos.

Colleremos como referencia os ácidos más importantes dos elementos non metálicos do terceiro período do sistema periódico.

Ácidos do cloro:

O cloro ten sete electróns no ultimo nivel polo que pode combinarse cun átomo de hidróxeno para conseguir o octeto: HCl

HCl : Cloruro de hidróxeno; Ácido clorhídrico.

Ademais presenta catro oxoácidos, un cun átomo de osíxeno, outro con dous, outro con tres e outo con catro:

HClO Ácido hipocloroso; Hidroxeno(oxidoclorato)

HClO₂ : Ácido cloroso; Hidroxeno(dioxidoclorato)

HClO₃ : Ácido clórico; Hidroxeno(trioxidoclorato)

HClO₄ : Ácido perclórico; Hidroxeno(tetraoxidoclorato)

De maneira similar ocorre co bromo e co iodo, o ter estes tamén sete electróns no último nivel.

O flúor non ten oxoácidos. O HF : Fluoruro de hidróxeno; Ácido fluorhídrico

Ácidos do xofre:

O xofre ten seis electróns no ultimo nivel polo que pode combinarse con dous átomos de hidróxeno para conseguir o octeto: H₂S

H₂S : sulfuro de Dihidróxeno; Ácido sulfhídrico.

Ademais presenta dous oxoácidos importantes, un con tres átomos de osíxeno e outro con catro:

H_2SO_3 : Ácido sulfuroso; Dihidroxeno(trioxidosulfato)

H_2SO_4 : Ácido sulfúrico; Dihidroxeno(tetraoxidosulfato)

De maneira similar ocorre co selenio e co telurio, o ter estes tamén seis electróns no último nivel.

O osíxeno non presenta ácidos. O H_2O é a auga.

Ácidos do fósforo:

O fósforo ten cinco electróns no ultimo nivel polo que pode combinarse con tres átomos de hidróxeno para conseguir o octeto: PH_3 , aínda que esta substancia non ten características de ácido. Os ácidos más importantes do fósforo son:

H_3PO_3 : Ácido fosforoso; Trihidroxeno(trioxidofosfato)

H_3PO_4 : Ácido fosfórico; Trihidroxeno(tetraoxidofosfato)

Cada unha das moléculas anteriores, por pérdida dunha molécula de auga, daría lugar ós ácidos:

HPO_2 : Hidroxeno(dioxidofosfato)

HPO_3 : Hidroxeno(trioxidofosfato)

Co nitróxeno nada máis que existen estas formas:

HNO_2 : Ácido nitroso; Hidroxeno(dioxidonitrato)

HNO_3 : Ácido nítrico; Hidroxeno(trioxidonitrato)

Ácidos do silicio:

O silicio ten catro electróns no ultimo nivel polo que pode combinarse con catro átomos de hidróxeno para conseguir o octeto: SiH_4 , aínda que esta substancia non ten características de ácido. Os ácidos do silicio son:

H_4SiO_4 : Ácido silícico; Tetrahidroxeno(tetraoxidosilicato), e por pérdida dunha molécula de auga,

H_2SiO_3 : Dihidroxeno(trioxidosilicato)

Co carbono nada más que existen esta última forma:

H_2CO_3 : Ácido carbónico; Dihidroxeno(trioxidocarbonato)

Recopilación dos ácidos fundamentais:

HCl : Cloruro de hidróxeno; Ácido clorhídrico.

HClO Ácido hipocloroso; Hidroxeno(oxidoclorato)

HClO_2 : Ácido cloroso; Hidroxeno(dioxidoclorato)

HClO_3 : Ácido clórico; Hidroxeno(trioxidoclorato)

HClO_4 : Ácido perclórico; Hidroxeno(tetraoxidoclorato)

H_2S : Sulfuro de Dihidróxeno; Ácido sulfídrico.

H_2SO_3 : Ácido sulfuroso; Dihidroxeno(trioxidosulfato)

H_2SO_4 : Ácido sulfúrico; Dihidroxeno(tetraoxidosulfato)

H_3PO_3 : Ácido fosforoso; Trihidroxeno(trioxidofosfato)

H_3PO_4 : Ácido fosfórico; Trihidroxeno(tetraoxidofosfato)

HPO_2 : Hidroxeno(dioxidofosfato)

HPO_3 : Hidroxeno(trioxidofosfato)

HNO_2 : Ácido nitroso; Hidroxeno(dioxidonitrato)

HNO_3 : Ácido nítrico; Hidroxeno(trioxidonitrato)

H_4SiO_4 : Ácido silícico; Tetrahidroxeno(tetraoxidosilicato)

H_2SiO_3 : Dihidroxeno(trioxidosilicato)

H_2CO_3 : Ácido carbónico; Dihidroxeno(trioxidocarbonato)

Oxianións

Un átomo ó adquirir un electrón convértese nun ión negativo. Pero tamén pode formarse un ión negativo cando unha molécula de ácido cede un ou máis ións hidronio: H^+ .

F^- : Fluoruro(1-); Fluoruro

Cl^- : Cloruro(1-); Cloruro

Br^- : Bromuro(1-); Bromuro

I^- : Ioduro(1-); Ioduro

HClO : Ácido hipocloroso. $\rightarrow \text{ClO}^-$: Hipoclorito; Oxidoclorato(1-)

HClO_2 : Ácido cloroso. $\rightarrow \text{ClO}_2^-$: Clorito; Dioxidoclorato(1-)

HClO_3 : Ácido clórico. $\rightarrow \text{ClO}_3^-$: Clorato; Trioxidoclorato(1-)

HClO_4 : Ácido perclórico. $\rightarrow \text{ClO}_4^-$: Perclorato; Tetraoxidoclorato(1-)

H_2S : Sulfuro de Dihidróxeno $\rightarrow \text{S}^{2-}$: Sulfuro(2-); Sulfuro

H_2SO_3 : Ácido sulfuroso. $\rightarrow \text{SO}_3^{2-}$: Sulfito; Trioxidosulfato(2-)

H_2SO_4 : Ácido sulfúrico. $\rightarrow \text{SO}_4^{2-}$: Sulfato; Tetraoxidosulfato(2-)

H_3PO_3 : Ácido fosforoso. $\rightarrow \text{PO}_3^{3-}$: Fosfito; Trioxidofosfato(3-)

H_3PO_4 : Ácido fosfórico. $\rightarrow \text{PO}_4^{3-}$: Fosfato; Tetraoxidofosfato(3-)

HPO_2 : Hidroxeno(dioxidofosfato) $\rightarrow \text{PO}_2^-$: dioxidofosfato(1-)

HPO_3 : Hidroxeno(trioxidofosfato) $\rightarrow \text{PO}_3^-$: trioxidofosfato(1-)

HNO_2 : Ácido nitroso. $\rightarrow \text{NO}_2^-$: Nitrito; Dioxidonitrato(1-)

HNO_3 : Ácido nítrico. $\rightarrow \text{NO}_3^-$: Nitrato; Trioxidonitrato(1-)

H_4SiO_4 : Ácido silícico; Tetrahidroxeno(tetraoxidosilicato), \rightarrow

SiO_4^{4-} : Silicato; Tetraoxidosilicato(4-)

H_2SiO_3 : Dihidroxeno(trioxidosilicato) $\rightarrow \text{SiO}_3^{2-}$: Trioxidosilicato(2-)

H_2CO_3 : Ácido carbónico; Dihidroxeno(trioxidocarbonato) \rightarrow

CO_3^{2-} : Carbonato; Trioxidocarbonato(2-)

Compendio de oxianións:

ClO^- : Hipoclorito; Oxidoclorato(1-)

ClO_2^- : Clorito; Dioxidoclorato(1-)

ClO_3^- : Clorato; Trioxidoclorato(1-)

ClO_4^- : Perclorato; Tetraoxidoclorato(1-)

SO_3^{2-} : Sulfito; Trioxidosulfato(2-)

SO_4^{2-} : Sulfato; Tetraoxidosulfato(2-)

PO_3^{3-} : Fosfito; Trioxidofosfato(3-)

PO_4^{3-} : Fosfato; Tetraoxidofosfato(3-)

PO_2^- : dioxidofosfato(1-)

PO_3^- : trioxidofosfato(1-)

NO_2^- : Nitrito; Dioxidonitrato(1-)

NO_3^- : Nitrato; Trioxidonitrato(1-)

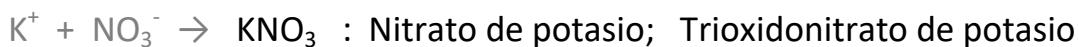
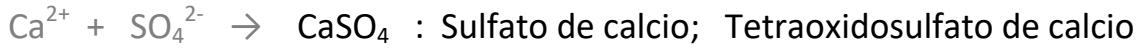
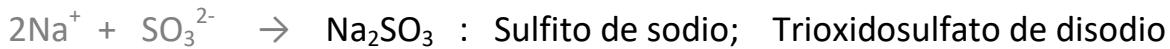
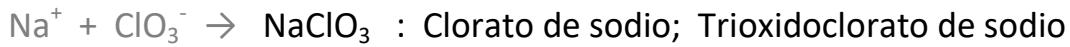
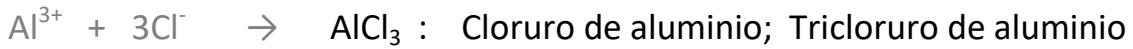
SiO_4^{4-} : Silicato; Tetraoxidosilicato(4-)

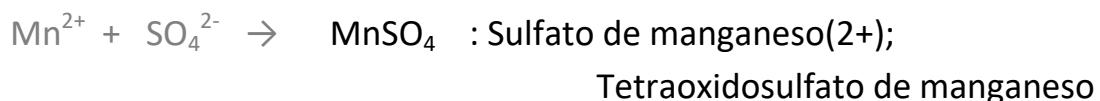
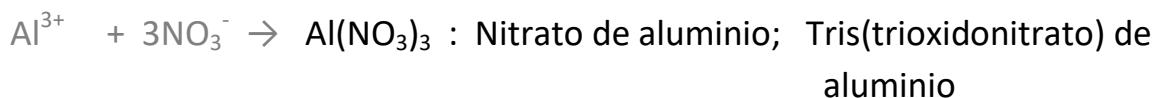
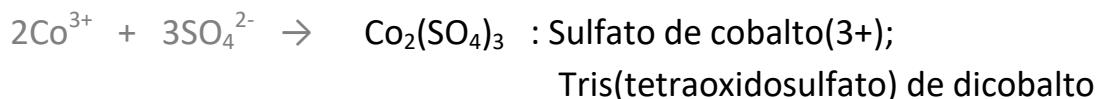
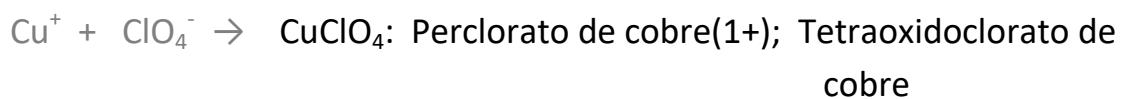
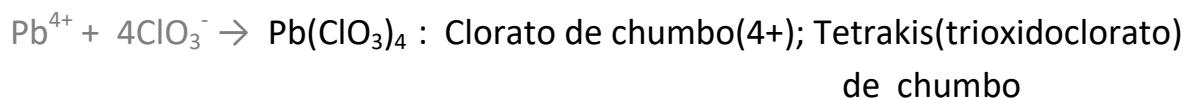
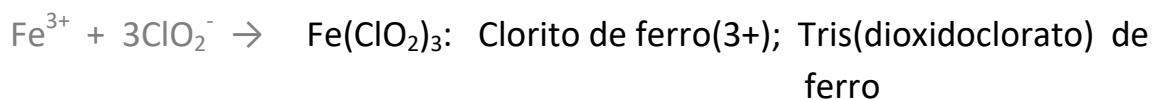
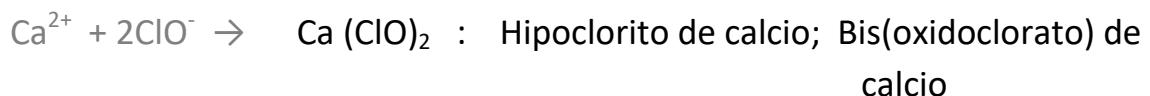
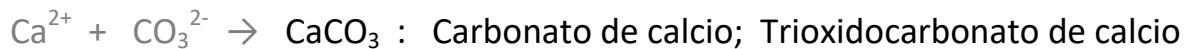
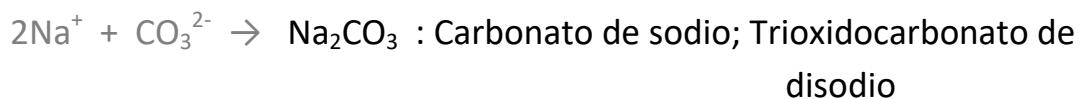
SiO_3^{2-} : Trioxidosilicato(2-)

CO_3^{2-} : Carbonato; Trioxidocarbonato(2-)

Sales II (Incluíndo oxisales)

As sales son sustancias iónicas nas que o anión non é o H^- (hidruros), O^{2-} (óxidos) nin o OH^- (hidróxidos).

Recopilación dos nomes e fórmulas das páxinas anteriores

Na	Sodio	Al	Aluminio
H	Hidróxeno	N ₂	Nitróxeno dinitróxeno.
O ₂	Osíxeno; Diosíxeno.	Cl ₂	Cloro; Dicloro
H	Monohidróxeno	O	Monoosíxeno
Fe	Ferro	H ₂	Hidróxeno; Dihidróxeno
N	Mononitróxeno	Li ⁺	Litio(1+); Ión litio
Na ⁺	Sodio(1+); Ión sodio	K ⁺	Potasio(1+); Ión potasio
Rb ⁺	Rubidio(1+); Ión rubidio	Cs ⁺	Cesio(1+); Ión cesio
Fr ⁺	Francio(1+); Ión francio	Ca ²⁺	Calcio(2+); Ión calcio
Mg ²⁺	Magnesio(2+); Ión magnesio	Sr ²⁺	Estroncio(2+); Ión estroncio
Ba ²⁺	Bario(2+); Ión bario	Al ³⁺	Aluminio(3+); Ión aluminio
Ag ⁺	Prata(1+); Ión prata	Zn ²⁺	Zinc(2+); Ión zinc
Fe ²⁺	Ferro(2+)	Fe ³⁺	Ferro(3+)
Cu ⁺	Cobre(1+)	Cu ²⁺	Cobre(2+)
NH ₄ ⁺	Amonio (ou azonio)	Cl ⁻	Cloruro(1-); Cloruro
F ⁻	Fluoruro(1-); Fluoruro	Br ⁻	Bromuro(1-); Bromuro
I ⁻	Ioduro(1-); Ioduro	H ⁻	Hidruro
S ²⁻	Sulfuro(2-); Sulfuro	Se ²⁻	Seleniuro(2-); Seleniuro
O ²⁻	Óxido(2-); Óxido	N ³⁻	Nitruro(3-); Nitruro
C ⁴⁻	Carburo(4-); Carburo	OH ⁻	Hidróxido
NaH	Hidruro de sodio	KH	Hidruro de potasio
CaH ₂	Hidruro de calcio; Dihidruro de calcio	AlH ₃	Hidruro de aluminio; Trihidruro de aluminio
CuH ₂	Hidruro de cobre(2+); Dihidruro de cobre	FeH ₃	Hidruro de ferro(3+); Trihidruro de ferro
Na ₂ O	Óxido de sodio; Óxido de disodio	K ₂ O	Óxido de potasio; Óxido de dipotasio
MgO	Óxido de magnesio	ZnO	Óxido de zinc
Al ₂ O ₃	Óxido de aluminio; Trióxido de dialuminio	PbO ₂	Óxido de chumbo(4+); Dióxido de chumbo
Fe ₂ O ₃	Óxido de ferro(3+); Trióxido de diferro	FeO	Óxido de ferro(2+); Monóxido de ferro
Hg ₂ O	Óxido de mercurio(1+); Monóxido de dimercurio	HgO	Óxido de mercurio(2+); Monóxido de mercurio
KOH	Hidróxido de potasio	NaOH	Hidróxido de sodio
AgOH	Hidróxido de prata	Mg(OH) ₂	Hidróxido de magnesio; Dihidróxido de magnesio

$\text{Ba}(\text{OH})_2$	Hidróxido de bario; Dihidróxido de bario	$\text{Zn}(\text{OH})_2$	Hidróxido de zinc; Dihidróxido de zinc
$\text{Al}(\text{OH})_3$	Hidróxido de aluminio; Trihidróxido de aluminio	$\text{Fe}(\text{OH})_2$	Hidróxido de ferro(2+); Dihidróxido de ferro
$\text{Fe}(\text{OH})_3$	Hidróxido de ferro(3+); Trihidróxido de ferro	CuOH	Hidróxido de cobre(1+); Monohidróxido de cobre
$\text{Cu}(\text{OH})_2$	Hidróxido de cobre(2+); Dihidróxido de cobre	HgOH	Hidróxido de mercurio(1+); Monohidróxido de mercurio
$\text{Hg}(\text{OH})_2$	Hidróxido de mercurio(2+); Dihidróxido de mercurio	$\text{Co}(\text{OH})_3$	Hidróxido de cobalto(3+); Trihidróxido de cobalto
$\text{Sn}(\text{OH})_4$	Hidróxido de estaño(4+); Tetrahidróxido de estaño	NaCl	Cloruro de sodio
KF	Fluoruro de potasio	CaBr_2	Bromuro de calcio; Dibromuro de calcio
AlCl_3	Cloruro de aluminio; Tricloruro de aluminio	CuS	Sulfuro de cobre(2+); Sulfuro de cobre
FeBr_3	Bromuro de ferro(3+) ; Tribromuro de ferro	MgF_2	Fluoruro de magnesio ; Difluoruro de magnesio
ZnCl_2	Cloruro de zinc; Dicloruro de zinc	HgS	Sulfuro de mercurio(2+) ; Sulfuro de mercurio
CoF_3	Fluoruro de cobalto(3+) ; Trifluoruro de cobalto	SnCl_4	Cloruro de estaño(4+) ; Tetracloruro de estaño
ZnI_2	Ioduro de manganeso(2+) ; Diioduro de manganeso	Fe_2S_3	Sulfuro de ferro(3+) ; Trisulfuro de diferro
CaF_2	Fluoruro de calcio; Difluoruro de calcio	FeBr_3	Bromuro de ferro(3+) ; Tribromuro de ferro
CoBr_3	Bromuro de cobalto(3+); Tribromuro de cobalto	K_2Se	Seleniuro de potasio; Seleniuro de dipotasio
Al_2S_3	Sulfuro de aluminio ; Trisulfuro de dialuminio	NiCl_2	Cloruro de níquel(2+) ; Dicloruro de níquel
AgCl	Cloruro de prata	HF	Fluoruro de hidróxeno; Fluorano
HCl	Cloruro de hidróxeno; Clorano	HBr	Bromuro de hidróxeno; Bromano
HI	Ioduro de hidróxeno; Iodano	H_2O	Monóxido de Dihidróxeno; auga; Oxidano
H_2S	Sulfuro de Dihidróxeno; sulfuro de hidróxeno; Sulfano	H_2Se	Seleniuro de Dihidróxeno; seleniuro de hidróxeno; Selano
NH_3	Trihidruro de nitróxeno; amoníaco; Azano	PH_3	Trihidruro de fósforo; Fosfano
AsH_3	Trihidruro de arsénico; Arsano	CH_4	Metano
SiH_4	Tetrahidruro de silicio; Silano	BH_3	Trihidruro de boro; Borano
PCl_3	Tricloruro de fósforo	PCl_5	Pentacloruro de fósforo
OCl_2	Dicloruro de óxígeno	O_2Cl	Cloruro de dióxido de carbono
SF_6	Hexafluoruro de xofre	IF_7	Heptafluoruro de iodo
CS_2	Disulfuro de carbono	NO_2	Dióxido de nitróxeno; Óxido de carbono

			nitróxeno(IV)
NO	Monóxido de nitróxeno; Óxido de nitróxeno(II)	N ₂ O ₄	Tetraóxido de dinitróxeno; Óxido de nitróxeno(IV)
CO	Monóxido de carbono; Óxido de carbono(II)	CO ₂	Dióxido de carbono; Óxido de carbono(IV)
SO ₂	Dióxido de xofre; Óxido de xofre(IV)	SO ₃	Trióxido de xofre; Óxido de xofre(VI)
HCl	Ácido clorhídrico; Cloruro de hidróxeno	HF	Ácido fluorhídrico; Fluoruro de hidróxeno
HClO	Ácido hipocloroso; Hidroxeno(oxidoclórato)	HClO ₂	Ácido cloroso; Hidroxeno(dioxidoclórato)
HClO ₃	Ácido clórico; Hidroxeno(trioxidoclórato)	HClO ₄	Ácido perclórico; Hidroxeno(tetraoxidoclórato)
H ₂ S	Sulfuro de Dihidróxeno; Ácido sulfhídrico	H ₂ SO ₃	Ácido sulfuroso; Dihidroxeno(trioxidosulfato)
H ₂ SO ₄	Ácido sulfúrico; Dihidroxeno(tetraoxidosulfato)	H ₃ PO ₃	Ácido fosforoso; Trihidroxeno(trioxidofosfato)
H ₃ PO ₄	Ácido fosfórico; Trihidroxeno(tetraoxidofosfato)	HNO ₂	Ácido nitroso; Hidroxeno(dioxidonitrito)
HNO ₃	Ácido nítrico; Hidroxeno(trioxidonitrito)	H ₂ CO ₃	Ácido carbónico; Dihidroxeno(trioxidocarbonato)
ClO ⁻	Hipoclorito; Oxidoclórato(1-)	ClO ₂ ⁻	Clorito; Dioxidoclórato(1-)
ClO ₃ ⁻	Clorato; Trioxidoclórato(1-)	ClO ₄ ⁻	Perclorato; Tetraoxidoclórato(1-)
SO ₃ ²⁻	Sulfito; Trioxidosulfato(2-)	SO ₄ ²⁻	Sulfato; Tetraoxidosulfato(2-)
PO ₃ ³⁻	Fosfito; Trioxidofosfato(3-)	PO ₄ ³⁻	Fosfato; Tetraoxidofosfato(3-)
NO ₂ ⁻	Nitrito; Dioxidonitrito(1-)	NO ₃ ⁻	Nitrato; Trioxidonitrito(1-)
SiO ₄ ⁴⁻	Silicato; Tetraoxidosilicato(4-)	CO ₃ ²⁻	Carbonato; Trioxidocarbonato(2-)
AgCl	Cloruro de prata	NaClO	Hipoclorito de sodio; Oxidoclórato de sodio
KClO ₂	Clorito de potasio; Dioxidoclórato de potasio	NaClO ₃	Clorato de sodio; Trioxidoclórato de sodio
KClO ₄	Perclorato de potasio; Tetraoxidoclórato de potasio	Na ₂ SO ₃	Sulfito de sodio; Trioxidosulfato de disodio
K ₂ SO ₄	Sulfato de potasio; Tetraoxidosulfato de dipotasio	CaSO ₄	Sulfato de calcio; Tetraoxidosulfato de calcio
Na ₃ PO ₃	Fosfito de sodio ; Trioxidofosfato de trisodio	K ₃ PO ₄	Fosfato de potasio; Tetraoxidofosfato de tripotasio
NaNO ₂	Nitrito de sodio; Dioxidonitrito de sodio	KNO ₃	Nitrato de potasio; Trioxidonitrito de potasio
Na ₂ CO ₃	Carbonato de sodio; Trioxidocarbonato de disodio	CaCO ₃	Carbonato de calcio; Trioxidocarbonato de calcio
Ca(ClO) ₂	Hipoclorito de calcio; Bis(oxidoclórato) de calcio	Fe(ClO ₂) ₃	Clorito de ferro(3+); Tris(dioxidoclórato) de ferro
Pb(ClO ₃) ₄	Clorato de chumbo(4+);	CuClO ₄	Perclorato de cobre(1+);

	Tetrakis(trioxidoclorato) de chumbo		Tetraoxidoclorato de cobre
$\text{Co}_2(\text{SO}_4)_3$	Sulfato de cobalto(3+); Tris(tetraoxidosulfato) de dicobalto	$\text{Al}(\text{NO}_3)_3$	Nitrato de aluminio; Tris(trioxidonitrato) de aluminio
NH_4NO_3	Nitrato de amonio; Trioxidonitrato de amonio	ZnSO_4	Sulfato de zinc; Tetraoxidosulfato de zinc
MnSO_4	Sulfato de manganeso(2+); Tetraoxidosulfato de manganeso		